

РЕШЕНИЕ

№ 851

гр. София, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11323** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. З. С., от [населено място], чрез адв. Г. срещу Решение от 20.08.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав, по НАХД № 12030/2020 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-007039/17.04.2019 г. на Началник група към СДВР - отдел „Пътна полиция“, с което на касатора на основание чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането за нарушение на чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева.

В подадената от касатора жалба са изложени оплаквания за неправилност, незаконосъобразност на посоченото решение и постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Счита, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Иска се отмяната му и на потвърденото с него наказателно постановление.

В открито съдебно заседание касаторът, чрез адв. Г., поддържа касационната жалба. Претендира присъждане на разноските по делото съобразно представен списък.

Ответникът СДВР-Отдел “ПП” не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата, като счита, че атакуваното с нея съдебно решение е правилно и законосъобразно. Изразява становище, че делото не следва да се връща на първа инстанция, тъй като гласните доказателства нямат отношение към момент на административното нарушение във връзка с „Гражданската отговорност“.

Като прецени събраните по делото доказателства и обсъди оплакванията на касатора, настоящият касационен състав, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

На 03.04.2019 г., около 11:20 часа, служителите при О„ПП“ -СДВР – М. К. и А. Д., при изпълнение на служебните си задължения, в [населено място], на кръстовището на [улица] и [улица], спрели за проверка касаторът, който управлявал лек автомобил „С. Б.“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Н. М. без сключен и действащ към датата на проверката договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. За констатираното нарушение на чл. 683, ал. 3 от КЗ срещу касатора е съставен АУАН от 03.04.2019 г., а въз основа на него е издадено и наказателно постановление с дата 17.04.2019 г., с което на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ за извършено нарушение на чл. 638, ал. 3 от КЗ наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева.

Съгласно чл. 218, ал. 1 от АПК, Административен съд – София град разгледа касационната жалба на посочените в нея основания, а съгласно ал. 2 - провери служебно и валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. В административнонаказателното производство са спазени сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът за абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

Правилен е изводът на СРС, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Като нарушена е посочена нормата на чл. 638, ал. 3 от КЗ, която сочи, че лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лева. Тази разпоредба визира конкретно правило за поведение- задължение на лице, което управлява МПС и е различно от собственика на това МПС, да има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ и наред с това, предвижда санкцията при управление на МПС без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. От своя страна, задължението за сключване на Договор за

задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите се съдържа в разпоредбата на чл. 483, ал.1 от КЗ- Договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение; това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор, но това не изключва отговорността на лицето, което управлява МПС и е различно от собственика на МПС да има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобила, който управлява.

В АУАН е посочено, че касаторът е управлявал лек автомобил, но не негова собственост, без валиден и действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ и с посочен текст на нарушението - чл. 638, ал. 3 от КЗ, като този факт /на управление на МПС без сключена и валидно действаща застраховка „Гражданска отговорност“/ се потвърждава и от самия касатор.

Неоснователно е възражението на касатора, че не следва да носи административна отговорност за това нарушение. Всяко лице, вкл. и касатора, е длъжно преди да започне да управлява МПС, негова или чужда собственост, какъвто е процесния казус, да се увери, че за автомобила има валидно сключена застраховка “ГО”, като вината в случая се презюмира.

Не се споделят и твърденията за наличие на предпоставките на чл. 28 от ЗАНН. Това е така, защото липсата на сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ е административно нарушение с висока обществена опасност, което носи риск от засягане правата на трети лица в случай нанасяване на застрахователно събитие – ПТП.

С оглед изложеното, настоящата инстанция намира, че от доказателствата по делото е установено по безспорен начин както нарушението, така и нарушителят и неговата вина, при което законосъобразно административнонаказващият орган е ангажирал административнонаказателната отговорност на касатора.

Неоснователни са доводите на касатора за допуснатото от СРС съществено нарушение на процесуалните правила, състоящо се в даване ход на делото в открито съдебно заседание на 08.06.2021 г. въпреки депозирана писмена молба от 04.06.2021 г. от адв. Г., както и не допускане до разпит на свидетел. Районният съд е мотивирал липсата на процесуални пречки за даване ход в нарочно определение, както и е изложил съображения досежно искания разпит на свидетел. Настоящият съдебен състав приема, че молбата на адв. Г. не е била подкрепена с доказателства за ангажираност по друго дело, каквито не са представени и пред касационната инстанция. Още повече, че не са посочени обстоятелства, които ще се изясняват чрез разпит на свидетел при режим на довеждане, предвид и характера на процесното административно нарушение.

Предвид горното жалбата е неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 и ал.3 от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София град, VI-ти касационен състав

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.08.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав, по НАХД № 12030/2020 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: